

1867/

LETNO SPOROČILO

mestne

glavne deške šole

pri

SV. JAKOBU V LJUBLJANI

1867.

JAHRESBERICHT

der

städtischen Knabenhauptschule

z u

St. Jakob in Laibach

1867.

LETNO SPOROČILO

meštno

glavne geške šole

SV. JAKOB V LJUBLJANI

1867.

Ogleduj, premišljaj, zapisuj, —
toda vse pošteno!

St. Jakob in Ljubljana

1867.

Spisje v ljudski šoli.

Spisal A. Praprotnik.

Ljudska šola odgojuje in izobražuje učence za splošne okoliščine v življenji, h katerim se šteje tudi to, da človek zna svoje misli dobro zbirati in zapisovati; tega se pa mora človek, kakor vsake druge reči, učiti in vaditi. Urnost v tej vednosti se imenuje pisava ali z gerško besedo „stil“ (Styl), kar pomenja čertalnik, s katerim so nekdanj v naj starejših časih na voščene ploščice vpraskovali ali pisali čerke in podobe. Kakoršen je bil čertalnik, tako je bilo tudi pisanje — debelo ali tanko. Pozneje so pa z besedo „stil“ zaznamovali tudi, kakošno je in koliko veljá pisanje po pravi znotranji vrednosti.

Namen, ki ga imamo pri spisovanji, je dvojen: ali komu kaj naznanjamo, kar bi rad vedil, ali bi mogel vediti, — ali pa obdelujemo in ogrevamo njegovo serce, in mu budimo občutke; prvo se imenuje navadno ali prosto pisanje ali proza, drugo pa je pesmeništvó, pevska umetnost ali poezija. Navadno pisanje mora biti razločno in natančno; pesmeništvó pa ljubi umetne izraze, ter govori v podobah in v vsakoverstnih prijetnih in resnih glasih, da greje in vnema znotranjega človeka. Prvo in naj bolj potrebno je navadno, prosto pisanje, in le s tem se ljudska šola naj več pečá, akoravno tù pa tam po svoji moči in priliki tudi ne prezira krasnih pesmiških cvetic, ter jih skerbno gojí v mladinskem vertiču.

Kako koristno in potrebno je, da človek zna svoje misli dobro zapisovati, drugim naznanjati, ali pa jih tudi hraniti za svoj spomin, to lahko vsakdo vidi v vseh svojih okoliščinah v življenji. In kje bi se človek drugej tega naučil, ako ne že mlad zraven drugih naukov v šoli? Današnje šole spoznavajo bolj kot nekdanje, kako imeniten je nauk v spisovanji, in ga tedaj tudi bolj in vse bolje obdelujejo. Nekdanj so učitelji v malih šolah učence učili brati, pa

še ne s pisnimi čerkami, temuč samo z natisnjenimi; in če so jih toliko navadili, da so otroci brali kaj iz katekizma ali iz evangelijskih bukev, če so že kaj tega razumeli, ali ne, so bili zadovoljni, in so mislili, da so v šoli že dovolj storili. Sedaj je drugače. Šolski mejnik se je prestavil dalje dalje od nekdanjega starega. Otroci morajo znati zraven branja tudi pisati, in sicer ne le samo podpisovati svoje imé, ali kaj prepisovati iz predpisa, ali iz kake knjige; temuč morajo se vaditi, da znajo misliti, potem svoje misli lepo vredovati in razločno zapisovati. Svoje misli zapisovati ali sploh dobro spisovati, pa ni ravno kar si bodi lahka reč. Otrokom (ali tudi nevajenim odrasčenim) manjka misli ali saj zbranih misli in besedi. Že nemški šolski možje so spoznali, kako težaven je ta nauk. Profesor Bonell (Neues Jahrbuch der berl. Gesellsch. für deutsche Sprache, Band 2, Heft 4) pravi: „Die deutschen Aufsätze sind eine Marterzange für den jugendlichen Geist“. Učenci se morajo spisovanja veliko veliko vaditi. Kdor hoče kaj dajati, mora sam popred imeti. Kdor hoče spisovati, mora popred kaj vediti in znati. Otrok pa je že po natori navajen, da raji jemlje, kakor daje, in ravno za tega voljo mora šola neprenehoma skrbeti za to, da si učenci nabirajo mnogoverstnega dušnega blagá, s katerim si potem morajo pomagati v navadnem življenji. Otroci se morajo že v naj nježniši starosti, že prav od prvih nožic, vaditi vsako reč prav ogledovati, poznati, imenovati in sploh od nje primerno govoriti in jo popisovati. Potem, ko otroci že znajo brati, ne smejo nikoli kaj brati, česar bi ne razumeli; naj se o tem, kar berejo, pogovarjajo, in to s svojimi besedami pripovedujejo, in zadnjič naj od tega tudi kaj zapisujejo in z berilom primerjajo. Dalje se učenci vadijo sami reči imenovati in jih popisovati, in sicer: zapisujejo, kakošna, iz česa, za kaj ali čemu je kaka reč, kaj kaka oseba ali reč dela, in kaj se ž njo godí, in potem vse, kar se vé po tej versti od kake osebe ali reči. Ko učenci reči dobro poznajo, jih tudi lahko primerjajo, ter zapisujejo, v čem ste si dve osebi ali reči podobne, in v čem si niste podobne. Po teh vajah pridejo na versto domači znani pregovori in sploh lepi izreki, ktere učitelj učencem naj pred kratko pa jedernato razlaga, učenci pa potem zapisujejo, kaj pomenja ta ali uni pregovor ali izrek. Da si učenci naberejo še več blagá za spisovanje, morajo tudi vediti mnoge izraze v govorjenji, tedaj jim učitelj kaže, kako se ta beseda v tem ali unem pomenu različno rabi i. t. d. Za tem zapisujejo učenci, kako se kaka reč dela, kako je to pa uno bilo, kako se je izšlo, ali kako

se je godilo. Po teh vajah pridejo na versto primerne basni in po-vesti, ktere učenci naj pred ustmeno, potem pa pisмено izdelujejo. To je prva priprava za dobro pisavo. Drugi del tega spisja se prestopi na bolj težavno stopnjo. Učenci se vadijo spisovati liste ali pisma, v začetku prav kratke iz otroškega življenja, pozneje pa tudi razne druge, in ta stopnja, bi rekel, je naj težavniša, ker otrok more stvarino zajemati iz svojih moči in jo kazati drugim na razstavi. Zadnja stopnja spisnih vaj pa so opravilna in javna pisma, kakoršnih človek potrebuje v vsakdanjem življenji. Taki spisi so: gospodarski in gospodinjški list, naročilna pisma, vozna pisma, ponudna pisma, prošnje, izpiski ali konte, pobotni in prejemni listi, dolžna pisma, prepustna pisma, nakazna pisma, pooblastila, pogodbe, spričala, očitna naznanila, poslednja sporočila ali testamenti i. t. d. Teh spisov se učenci naj več in naj bolje vadijo po dobrih zgledih, ki jih vidijo spisovati in razlagati v šoli, in ki jih imajo v dobrih pomočnih knjigah; zraven tega se pa morajo učenci tudi že nekako vpeljavati v navadno življenje, da poznajo saj nekoliko opravila in okoliščine, ki človeka zadevajo, za kar pa je že treba bolj zrelega uma, — in ravno za to se teh spisov vadijo že bolj odrasli učenci.

To je načert in namen vsega spisja v ljudski šoli, ktereга pa učenci nikakor ne dosežejo, če se v tem že zgodaj zgodaj in sicer prav marljivo in umno ne vadijo. Posebno skerb in težavo pa ta poduk prizadevlje v naših slovensko-nemških glavnih šolah, kjer se morajo učenci vaditi v dveh jezikih spisovati, — in če že Nemec imenuje nauk v spisovanji pri svojih otrocih „Marterzange“, koliko večja muka je to učencem in učiteljem, ki se učé in učé spisovati v tu-jem jeziku! Veliko storí in premaga tû nevtrudljivo prizadevanje modrega učitelja in bistre glavice naših učencev, toda le prerado se pri vsem tem le še pokaže, da marsikteri učenec, ki doveršf četerti razred glavne šole, ne zna spisovati ne po slovenski, in ne po nemški naj bolj potrebnih in naj ložjih spisov v življenji. Za tega voljo pri tem poduku učitelj ne dela nikoli preveč, — premalo pa kmalo, in starši naj se nikar ne čudijo, če vidijo, da njih otroci v šoli in domá toliko pišejo in pišejo.

Ein Wort in gedrängter Kürze über nationale Erziehung in der Volksschule.

So Manches wurde über diesen Gegenstand bereits gesprochen und geschrieben, um ihn in's wahre Licht zu stellen, darum ist es meine Absicht nicht, gediegene Traktate gelehrter Männer, die sich mit demselben beschäftigten, als mangelhaft zu bekritteln; sondern mein Wunsch ist es, nur den ungegründet gefassten Vorurtheilen Vielen gegen die Volksschule, in der auch der nationalen Erziehung Rechnung getragen wird, zu begegnen und ihnen zu zeigen, dass sich eine derartige Volksschule auf dem gesetzlichen Boden befinde, sohin ihre Pflicht erfülle, und nicht eine Bildungsanstalt zukünftiger nationaler Schwindler und Agitatoren sei.

Nicht alle, die das Wort nationale Erziehung aussprechen, verbinden damit auch den rechten Begriff.

Nationale Erziehung nannten „Gelehrte“ vergangener Jahrhunderte — und derselben Meinung pflichten Fachmänner neuerer Zeit bei — jene Erziehung, die der Jugend echte Liebe zum Vaterlande, Achtung seiner Gesetze und Opfermuth für seinen Ruhm einflösst; oder kurz: welche die Kinder — spätere Staatsbürger — mit Gut und Blut für's Vaterland einstehen lehrt, die ferners der Jugend auch die Art zeigt, wie sie das Nationale im Herzen in äusserer Form beweisen können und sollen.

Nun fragt es sich aber: Ist denn die Volksschule der Ort, wo der erste Anfang dieser Erziehung, oder wo dieselbe überhaupt stattfinden darf?

So lange in dem für Volksschulen vorgeschriebenen Katechismus die Frage vorkommt: Was sind wir unserm Vaterlande schuldig? — mit der darauffolgenden Antwort: Liebe, Achtung, Gehorsam seinen Gesetzen, so lange die öffentlichen Staatsgesetze von den Volksschulen verlangen, sie haben den ersten Grund in

die jugendlichen Herzen, — die später warm fürs Wohl des Staates schlagen sollen, welches Wohl aber nur durch eine gute gediegene Erziehung einzelner Nationen, aus denen der Staat besteht, wahrhaft gegründet und befördert wird, zu legen: so lange steht eine Volksschule, welche sich die nationale Erziehung zur heiligen Pflicht macht, auf festem, durch göttliche und menschliche Autorität begründetem Boden, und ist, nicht nur in ihrem vollen Rechte, sondern sie erfüllt auch ihre Pflicht.

Wenn nun dann die Volksschule, um die Liebe und Achtung zum Vaterlande in der Jugend zu wecken und zu beleben, dieselbe mit den Eigenheiten, Vorzügen, mit der Schönheit der Sprache jener Nation, der die Jugend angehört, dann mit ihrer Literatur, mit ihren Gebräuchen, in so weit dies das bereits erreichte Alter der Jugend verträgt, vertraut macht, dabei aber andern Nationen das gebührende Wort spricht, derselben Achtung, Wohlwollen und Liebe gegen sie einzuflößen sich bemüht, oder in Kürze: wenn die slovenische Volksschule einen echten Slovenen, die deutsche einen Deutschen, die italienische einen Italiener u. s. f. bildet, deren jeder Einzelne auch anderen Nationen ihre Rechte zu schmälern, oder sie zu verachten, sich nie erfreuen wird, — wer wird sich wohl erblöden, eine derartige Lehranstalt eine einseitige, überspannte oder gar dem Gesetze zuwiderhandelnde zu nennen, oder gar zu verachten; muss sie nicht vielmehr jeder rechtlich Denkende schätzen, achten und nach Thunlichkeit in ihrem Wirken zu unterstützen trachten?

Dies wäre in aller Kürze zur Vertheidigung der guten und gesetzlichen Sache in Betreff nationaler Erziehung in der Volksschule jenen gegenüber bemerkt, die von diesem Gegenstande eine irrige Meinung haben, falls sie sich eines Bessern belehren lassen wollen.

Joh. Rozman,

prov. Director.

Vorstand und Lehrkörper.

Schulenoberaufseher:

Georg Zavašnik, Domherr, fürstbischöflicher Consistorialrath, Referent in Schulsachen, Ritter des Franz Josef-Ordens etc.

Provisorischer Direktor:

Johann Rozman, Katechet und Stadtpfarrkooperator zu St. Jakob, lehrte das Evangelium in der IV., die biblische Geschichte in der IV. und III. und die Religionslehre in allen vier Klassen der Werktags- und in allen drei Abtheilungen der nachmittägigen Sonntagsschule, 11 Stunden wöchentlich.

Lehrpersonale:

Andreas Praprotnik, lehrte alle Gegenstände der IV. Klasse in der Werktags- und in der III. Abtheilung der vormittägigen Sonntagsschule, 19 Stunden wöchentlich.

Leopold Belar, lehrte alle Gegenstände der III. Klasse und den Gesang in allen vier Klassen in der Werktags- und in der III. Abtheilung der vormittägigen Sonntagsschule, 22 Stunden wöchentlich.

Franz Raktelj, lehrte alle Gegenstände der II. Klasse in der Werktags- und in der II. Abtheilung der vormittägigen Sonntagsschule, 22 Stunden wöchentlich.

Matthäus Močnik, lehrte alle Gegenstände der I. Klasse in der Werktags- und in der I. Abtheilung der vormittägigen Sonntagsschule, 22 Stunden wöchentlich.

Uebersicht

der Lehrgegenstände, ihrer wöchentl. Stunden und der Zahl der Schüler.

Die Gegenstände	Die Klassen				Sonntags- schule			Summe der Stund.
	I.	II.	III.	IV.	I.	II.	III.	
1. Die Religionslehre	2	3	3	4	1			13
2. die slovenische Sprache	9	3	3	2	—	—	—	17
3. die deutsche Sprache	4	8	9	9	—	—	—	30
4. das Schönschreiben	5	4	3	3	—	—	—	15
5. das Rechnen	2	4	4	3	—	—	—	13
6. das Zeichnen	— — — 1				—	—	—	1
7. der Gesang	1				—	—	—	1
8. das Lesen, Schreiben und Rechnen	—	—	—	—	2	—	—	2
9. das Lesen, Schön- u. Rechtschreiben und das Rechnen	—	—	—	—	—	2	—	2
10. das Lesen, Schön- u. Rechtschreiben, Rechnen und die Geschäftsaufsätze	—	—	—	—	—	—	2	2
Zusammen	22	22	22	22	2	2	3	96
Zahl der Werktagsschüler	93	85	92	64	—	—	—	334
„ „ Sonntagschüler	—	—	—	—	32	25	45	102
					Zusammen			436

Iz šolskega dnevnika.

Šolsko leto se je pričelo 3. nov. 1866. l. s slovesno sveto mašo k sv. Duhu.

Tudi letos so prečastiti gospod prošt in c. k. šolski svetovavec dr. Anton Jarc to šolo počastili s tem, da so prišli poslušat podučevanje po razredih.

1. in 2. marca t. l. so bila očitna spraševanja za prvo polovico šolskega leta, pri katerih je bil zraven mnogo drugih gostov tudi gospod mestni župan dr. E. H. Costa.

24. aprila se je šolska mladost tudi vdeleževala pri slovesnem vpe-ljevanji novega mestnega fajmoštra gospoda Gustava Köstlna.

Učenci in učeniki so bili pri procesijah križev teden in v praznik presv. rešnjega Telesa.

21. junija je šola praznovala god sv. Alojzija, in 27. ravno tega mesca pa prvo sveto obhajilo.

Razun pozimskega časa je bila šolska mladost vsaki dan ob 10. dopoldne pri sv. maši, pri kateri je tudi pobožno pela; petkrat na leto pa je prejela zakramenta sv. pokore in sv. rešnjega Telesa.

Med šolskim letom so imeli učitelji te šole več zborov, pri katerih so se obravnavale podučne in uravne reči.

10. julija je prišel v šolo c. k. deželni glavar, blagorodni gospod Konrad žl. Eybesfeldski, ktereja je spremljal prečastiti gospod prošt in c. k. šolski svetovavec dr. Anton Jarc.

Očitna šolska spraševanja so bila v drugi polovici šolskega leta 21. julija v nedeljski šoli, v štirih razredih vsakdanje šole pa 22. in 23. julija; 24. t. m. pa je bila pri sv. Jakobu zahvalna sveta maša.

Začetek prihodnega šolskega leta bode 1. oktobra t. l. s slovesno sv. mašo k sv. Duhu.

Dobrotniki te šole.

Blagi in radodarni prijatelji in podporniki uboge šolske mladine so tudi letos združeni s slavno »Čitalnico« pomagali, da se je božične praznike zraven drugih tudi 18 ubogih učencev iz mestne glavne šole obdarovalo z vso potrebno zimsko obleko.

Tudi letos se je gospod E. Terpin dobrotljivo spominjal te šole, in ji je poslal mnogo pisavnega orodja.

Slavna »Slovenska Matica« je učiteljski knjižnici te šole po-darila 62 knjig, iz med katerih jih je naj več pedagoškega obsega.

Vsem tem blagim dobrotnikom bodi očitna, priserčna zahvala!

Aus dem Tagebuche dieser Lehranstalt.

Das Schuljahr wurde am 3. November 1866 mit einem feierlichen Geistamte eröffnet.

Auch heuer beehrte der hochwürdige Herr Propst und k. k. Schulrath, Theol. Dr. Anton Jarc, die Schule mit seinem Besuche, und wohnte dem Unterrichte in den Klassen bei.

Am 1. und 2. März d. J. wurden die halbjährigen Prüfungen abgehalten, welche nebst einer zahlreichen Zuhörerschaft auch durch die Gegenwart des Bürgermeisters, Herrn Dr. E. H. Costa, beehrt wurden.

Am 24. April betheiligte sich die Schuljugend an dem feierlichen Empfange des neuen Stadtpfarrers Herrn Gustav Köstl.

Die Schüler und Lehrer begleiteten die Prozessionen in den Bitttagen und am hohen Frohnleichnamsfeste.

Am 21. Juni wurde der Gedächtnisstag des heil. Aloisius, Patrons der Schuljugend, und am 27. Juni die erste heil. Communion festlich begangen.

Die Schuljugend wohnte, mit Ausnahme der Winterszeit, täglich um 10 Uhr vormittags mit erbaulichem Gesange der heil. Messe bei, und wurde zum fünfmaligen würdigen Empfange der heiligen Sakramente der Busse und des Altars angeleitet.

Am 10. Juli beehrte der hochwohlgeborene Herr Landespräsident Conrad v. Eybesfeld in Begleitung des hochwürdigen Herrn Propstes und k. k. Schulrathes Dr. A. Jarc die Schule mit einem Besuche.

Im Verlaufe des Schuljahres wurden mehrere Lehrerkonferenzen abgehalten, in denen verschiedene Gegenstände, theils didaktischen, theils moralischen Inhaltes besprochen wurden.

Die öffentlichen Prüfungen des II. Semesters fanden am 21. Juli in der Sonntagsschule, in den vier Klassen der Werktagsschule aber am 22. und 23. d. M. statt. Am 24. Juli um 8 Uhr früh wurde das Dankamt in der St. Jakobskirche abgehalten.

Das nächste Schuljahr beginnt mit der Anrufung des heil. Geistes am 1. Oktober d. J. um 8 Uhr früh.

Wohlthäter dieser Anstalt.

Edle und opferwillige Freunde und Gönner der armen Schuljugend wirkten in den verflossenen Weihnachtstagen gemeinschaftlich mit dem löblichen Vereine »Čitalnica« unermüdet dahin, dass nebst andern, auch 18 arme Kinder dieser Hauptschule mit einem vollständigen Winteranzuge theilt wurden.

Auch heuer vergass Herr E. Terpin mit seiner Güte diese Schule nicht, sondern überschickte abermals derselben verschiedene Schulrequisiten in bedeutender Menge.

Der löbliche Verein »Slov. Matica« beschenkte die Lehrerbibliothek dieser Anstalt mit 62 Büchern meistens pädagogischen Inhaltes.

Allen edlen Spendern wird hiermit der verbindlichste Dank ausgesprochen.

Razredba učencev.

Klassifikation der Schüler.

IV. razred. IV. Schulklasse.

V zlate bukve so zapisani, in šolska darila so dobili:
In das Ehrenbuch sind eingetragen und mit Schulpreisen sind theilhaft worden:

Kermavnar Janez iz Ljubljane,
Rauscher Jožef iz Ljubljane,
Jung Emil iz Ljubljane.

V zlate bukve so tudi zapisani:
Im Ehrenbuche sind auch verzeichnet:

Hasenbüchel Leopold iz Konjic (Gonovitz),	Gogala Matej iz Radolice,
Šuštaršič Janez iz Ljubljane,	Spoljarič Avgust iz Ljubljane,
Schaffer Ferdinand iz Ljubljane,	Konič Dragutin iz Lokve pri Reki.
Zupanec Urban iz St. Lenarta pri Loki,	

Dobro so se učili:
Guten Fortgang haben gemacht:

Bobik Hermann iz Ljubljane,	Misel Jožef iz Ljubljane,
Ciperle Jožef iz Ljubljane,	Padar Alojzi iz Šmarje,
Černè Janez iz Ljubljane,	Pečar Albin iz Ljubljane,
Dečman France iz Stop pri Men- gišu,	Pesjak Viktor iz Ljubljane,
Dzyski Emil iz Crosne na Pru- skem,	Potisek France iz Ljubljane,
Golob Janez iz Ljubljane,	Pugelj Andrej iz Struge na Do- lenskem,
Grilj France iz Ljubljane,	Ruda Gustav iz Ljubljane,
Hubmayer Karl iz Ljubljane,	Semen Anton iz Ljubljane,
Jalen Avgust iz Ljubljane,	Silvester Dominik iz Verhnike,
Juvančič Janez iz Ljubljane,	Schiffner Adalbert iz Ljubljane,
Kliš Janez iz Ljubljane,	Škerbec Jožef iz Ljubljane,
Kumšè Anton iz Maten pri Ljub- ljani,	Strumbelj Janez z Iga poleg Ljub- ljane,
Künl Oskar iz Ljubljane,	Urbanec Janez iz Ljubljane,
Majer Gašper iz Dola pri Ljub- ljani,	Vesel Karl iz Ljubljane,
Malaverh Maks iz Ljubljane,	Zorc Janez iz Ljubljane,
Merlak Alojzi iz Ljubljane,	Zorko France iz Ljubljane,
	Žagar Miha z Iga poleg Ljubljane.

Slabejše so se učili :
Mittelmässigen Fortgang haben gemacht :

Ahačič Avgust iz Ljubljane,	Kuntar Janez iz Ljubljane,
Breskvar Jakob iz Ljubljane,	Novak France iz Ljubljane,
Cirar Jožef iz Ljubljane,	Pajk Ferdinand iz Ljubljane,
Černak Jožef iz Ljubljane,	Pancè Janez z Viča pri Ljubljani,
Češnar Jernej iz Ljubljane,	Pancè Jožef iz Ljubljane,
Gorišek Alojzi iz Ljubljane,	Sattler Janez iz Ljubljane,
Jenko Jožef iz Velesovega,	Slabina Janez iz Ljubljane,
Jerin Vilelm iz Ljubljane,	Slanovec France iz Ljubljane,
Joras Andrej iz Ljubljane,	Šoberl France iz Zaloga,
Kocijan France iz Rudnika pri Ljubljani,	Uranič Andrej iz Ljubljane.

Število 64.

Kraškovic Anton iz Šmarje,

III. razred. III. Schulklasse.

V zlate bukve so zapisani, in šolska darila so dobili :
In das Ehrenbuch sind eingetragen und mit Schulpreisen sind theilhaft worden :

Suyer Egven iz Ljubljane,
Orešek Jožef iz Ljubljane,
Debevec Andrej iz Ljubljane,
Ahčin Karl iz Ljubljane.

V zlate bukve so tudi zapisani :
Im Ehrenbuche sind auch verzeichnet :

Mrak Janez iz Brezovice,	Steindl Jožef iz Planine,
Mihelčič Janez z Iga,	Pesjak Ernest iz Ljubljane,
Matevžè Maks iz Ljubljane,	Pesjak Karl iz Novega mesta
Götzl Leopold iz Ljubljane,	(Rudolfswert),
Wallner Julius iz Varaždina,	Thuma Henrik iz Ljubljane,
Baskvar Mihael iz Kranja,	Přibil Jan iz Dunaja,
Strajnar Anton iz Ljubljane,	Tavčar France iz Ljubljane,
Milek Vital iz Ljubljane,	Melik France iz Černe vasi.
Podkrajšek Henrik iz Ljubljane,	

Dobro so se učili :
Guten Fortgang haben gemacht :

Ahlin Lorenc iz Ljubljane,	Dimnik France iz Ljubljane,
Alvian Jožef iz Gorice,	Dolinšek Blaž iz Ljubljane,
Avsič France iz Ljubljane,	Drašil Jožef iz Ljubljane,
Bašata Moric iz Ljubljane,	Eržen Viktor iz Ljubljane,
Breskvar Leopold iz Ljubljane,	Jebačin Viktor iz Ljubljane,
Briske France iz Ljubljane,	Jerina Jožef iz Ljubljane,
Brojan Marka iz Reke,	Kern Albin iz Ljubljane,
Bukvič Ludvik iz Ljubljane,	Kikelj France iz Ljubljane,

Knee Vincenc iz Ljubljane,
 Kovačič Alojzi iz Ljubljane,
 Makovec France iz Ljubljane,
 Marn Janez iz Ljubljane,
 Martinec France iz Ljubljane,
 Matevž France iz Ljubljane,
 Mulhar Jožef iz Ljubljane,
 Orenik Rudolf iz Ljubljane,
 Osredkar France iz Ljubljane,
 Petelin Jožef iz Preserja,

Plavec Jožef iz Ljubljane,
 Rupnik France iz Ljubljane,
 Selan Ludvik iz Ljubljane,
 Sluga France z Viča,
 Spindler Karl iz Ljubljane,
 Šelko Janez iz Kranja,
 Šuštaršič France iz Brezovice,
 Trost France iz Benedek,
 Zalokar Aleksander iz Št. Jer-
 neja.

Slabejše so se učili:

Mittelmässigen Fortgang haben gemacht:

Alvian Karl iz Ljubljane,
 Baraga France iz Ljubljane,
 Cirar Anton iz Ljubljane,
 Cvetrečnik Jožef iz Ljubljane,
 Dal — Ben Jožef iz Pečuh (Fünf-
 kirchen),
 Dzymiski Karl iz Crosne na Pru-
 skem,
 Grilc France iz Ljubljane,
 Kapelj Jožef iz Ljubljane,
 Koder Ludvik iz Šiške,
 Kozin Anton iz Postojne,
 Kramar Janez iz Ljubljane,
 Kramar Jožef iz Ljubljane,
 Kramaršič Avgust iz Ljubljane,
 Lokar Anton iz Ljubljane,
 Lončar Albert iz Ljubljane,
 Novak Vilem iz Ljubljane,
 Peham Rudolf iz Ljubljane,

Pok Karl iz Ljubljane,
 Rakovec Janez iz Ljubljane,
 Ramor Alojzi z Viča,
 Rotar Jožef iz Ljubljane,
 Strauss France iz Ljubljane,
 Stražišar Anton iz Ljubljane,
 Šafer Ferdinand iz Ljubljane,
 Škarja Jožef iz Ljubljane,
 Trontl Jožef iz Ljubljane,
 Urbančič France iz Ljubljane,
 Urbajs Ignaci iz Ljubljane,
 Verhovec Jožef iz Ljubljane,
 Vidmar Janez iz Ljubljane,
 Zdešar France iz Ljubljane,
 Žitko France iz Ljubljane,

Število 87

Vverstenih ni bilo } 5

Unklassificiert blieben, }

Vkup 92.

III. razred. III. Schulklasse.

V zlate bukve so zapisani, in šolska darila so dobili:

In das Ehrenbuch sind eingetragen und mit Schulpreisen sind theilhaft worden:

Klein Anton iz Ljubljane,
Smrekar Ferdinand iz Ljubljane,
Mizgur Janez iz Kosez pri Bistrici,
Vavpetič Anton iz Ljubljane.

V zlate bukve so tudi zapisani:

Im Ehrenbuche sind auch verzeichnet:

Ahčin Hermann iz Ljubljane, Černivec Anton iz Šentvida
 Ruda Adolf iz Ljubljane, pri Zatičini,
 Jevnikar France iz Care v Poletin Jožef iz Ljubljane,
 Dalmacii,

Arh France iz Ljubljane,
Fajdiga Janez iz Šentvida pri
Zatičini,
Wahrheit France iz Planine,
Lukež Henrik iz Ljubljane,
Kosta Anton iz Ljubljane,

Vidic Maks iz Ribnice,
Nagodè Janez in Verhnike,
Kräutler France iz Ljubljane,
Matevžè Jožef iz Ljubljane,
Zavašnik Janez z Viča,
Bučar Jožef iz Postojne.

Dobro so se učili:
Guten Fortgang haben gemacht:

Apè Florijan iz Kranja,
Bartelj Feliks iz Ljubljane,
Bednarž Ignaci iz Berauna na
Češkem,
Bregar Jožef iz Ljubljane,
Dohrtarič Andrej iz Ljubljane,
Elsbacher Robert iz Žabnice na
Koroškem,
Eržen France iz Ljubljane,
Hribar France iz Ljubljane,
Indof Valentin iz Ljubljane,
Jeločnik Mihael iz Ljubljane,
Kohlmann Ferdinand iz Ljubljane,
Kordiš Janez iz Metlike,
Kucler France z Viča,
Legat France iz Celja,
Lušin Kunibert iz Ljubljane,
Magister Janez iz Ljubljane,
Mrak France z Viča,
Panc Ignaci iz Gradca,
Pavšek Anton iz Ljubljane,

Perko Janez iz Ljubljane,
Potokar Anton iz Zatičine,
Poznik Jakob iz Ljubljane,
Rakovec France iz Ljubljane,
Ramovž Adolf iz Rakovice v Sla-
vonii,
Rastohar France iz Ljubljane,
Robida Albert iz Ljubljane,
Rudolf Alojzi iz Ljubljane,
Sattler Avgustin iz Ljubljane,
Sedej Janez iz Ljubljane,
Šiškar Janez iz Ljubljane,
Škerl France iz Ljubljane,
Špehar Anton iz Ljubljane,
Šubic France iz Ljubljane,
Terdin Jožef iz Ljubljane,
Tomc Valentin iz Glinec,
Turek Rajmund iz Ljubljane,
Zalaznik France iz Ljubljane,
Zima Jožef iz Žabnice na Koroš-
kem.

Slabejše so se učili:
Mittelmässigen Fortgang haben gemacht:

Belič Andrej z Viča,
Brajer Andrej iz Glinec,
Brate Janez iz Ljubljane,
Černe Janez iz Dunaja,
Glinšek France iz Ljubljane,
Jevnikar France iz Ljubljane,
Kramar Tomaž iz Ljubljane,
Legat Janez iz Ljubljane,
Lončar Karol iz Ljubljane,
Mavrin Andrej iz Ljubljane,
Nagodè Karol iz Ljubljane,
Pancè France z Viča,
Pancè Anton iz Ljubljane,
Petač Jožef iz Ljubljane,

Pipan Janez iz Ljubljane,
Pok Jožef iz Ljubljane,
Priplata Jožef iz Ljubljane,
Rugelj France iz Ljubljane,
Šerc Ignaci iz Ljubljane,
Štrukelj France iz Iga,
Švegelj Feliks iz Ljubljane,
Terček France iz Ljubljane,
Tomc France iz Ljubljane,
Tonih Anton iz Ljubljane,
Urbajs Jakob iz Ljubljane,
Vidmar Jožef iz Ljubljane,
Vidmar Anton iz Ljubljane.

Število 85.

I. razred. I. Schulklasse.

V zlate bukve so zapisani, in darila so dobili:

In das Ehrenbuch sind eingetragen und mit Schulpreisen sind theilhaft worden:

Ahčín Pavl iz Ljubljane,
Pelán Oto iz Ljubljane,
Klein Janez iz Ljubljane,
Kermavnar Avgústin iz Ljubljane,
Jakše Aleksander iz Ljubljane.

V zlate bukve so tudi zapisani:

Im Ehrenbuche sind auch verzeichnet:

Hudobivnik Karl iz Ljubljane,	Mohar Janez iz Ljubljane,
Leitgeb Vincenc iz Šmarije,	Tavčar France iz Ljubljane,
Schuller Leopold iz Ljubljane,	Paternost Henrik iz Ljubljane,
Janež Ludvik iz Celja,	Rupnik Henrik iz Ljubljane,
Alič Brice iz Ljubljane,	Schollmaier Henrik iz Alt-
Legat Viktor iz Ljubljane,	hoffena na Koroškem,
Markič Aleksander iz Ljubljane,	Žužek Anton iz Ljubljane,
Kuclar Janez iz Polja pri D.	Jeraj Edvard iz Ljubljane,
Mariji,	Šubic Jožef iz Ljubljane,
Alvian Janez iz Gorice,	Kleinmaier Ferdinand iz Ljub-
Ileršič Ignaci iz Černomlja,	ljane.

Dobro so se učili:

Guten Fortgang haben gemacht:

Alvian France iz Gorice,	Muškat France iz Tolmina,
Bednarž Jožef iz Schwatz na Ti-	Novak France z Viča,
roljskem,	Orehek Filip iz Ljubljane,
Budnar Jožef iz Ljubljane,	Ortar Janez iz Ljubljane,
Ciber Jožef iz Ljubljane,	Perko Jože iz Ljubljane,
Čigoj Jožef iz Ljubljane,	Pestator France iz Ljubljane,
Černe France iz Ljubljane,	Pleško Leopold iz Ljubljane,
Hribar France iz Ljubljane,	Podlogar Janez iz Ljubljane,
Jerala France iz Ljubljane,	Poljak Jožef iz Ljubljane,
Jeršek Alojzi iz Ljubljane,	Ramovš France iz Ljubljane,
Keršic France iz Ljubljane,	Škarja Rudolf iz Ljubljane,
Knee Avgust iz Ljubljane,	Škerjanec France iz Ljubljane,
Magister Jakob iz Ljubljane,	Šterk Martin iz Ljubljane,
Merkelj Jakob iz Ljubljane,	Strajnar Janez iz Ljubljane,
Mervar Jožef iz Ljubljane,	Uranič Peter iz Ljubljane,
Mihlar Janez iz Ljubljane,	Verdir Jožef iz Gradca,
Milek Peter iz Ljubljane,	Warthol Viktor iz Ljubljane,
Miš France z Viča,	Zalaznik Janez iz Ljubljane.
Mohar France iz Ljubljane,	

Slabejše so se učili :
 Mittelmässigen Fortgang haben gemacht:

Abranovič Ludvik iz Ljubljane,	Martelanec Alojzi iz Ljubljane,
Belič Jernej iz Ljubljane,	Matijažič Anton iz Šmarije,
Bernik Matej iz Ljubljane,	Mance Jakob iz Ljubljane,
Fajgel Anton iz Ljubljane,	Možina Avgust iz Ljubljane,
Hartmann Karl iz Ljubljane,	Müller Ferdinand iz Ljubljane,
Hribar Šimen iz Ljubljane,	Peham Feliks iz Ljubljane,
Indof Janez iz Ljubljane,	Polc Alojzi iz Ljubljane,
Jerina Anton iz Ljubljane,	Sluga Anton z Viča,
Jerina Janez iz Ljubljane,	Šerik Janez iz Ljubljane,
Jeršek Avgust iz Ljubljane,	Škerl Miha iz Ljubljane,
Kern France iz Ljubljane,	Turek Ferdinand iz Ljubljane,
Kohlmann Jožef iz Ljubljane,	Uranič Albin iz Ljubljane,
Kos Alojzi iz Ljubljane,	Vohinec Anton iz Ljubljane.
Kosec Avgust iz Ljubljane,	
Kosec Peter iz Ljubljane,	Število 90
Kralj Matija iz Ljubljane,	Med letom sta umerla / 2
Kunert Janez iz Ljubljane,	Iz šole ostal \ 1
	Vkup 93.

